

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118207073
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118207073.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Evy Šofrankovej, v právnej veci žalobkyne: K. C., G.. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX Š.É. M., právne zastúpenej JUDr. Jurajom Ferenčíkom, PhD., s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom v Košiciach, Krivá 23, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o náhradu škody, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 15C/28/2018-88 zo dňa 8.4.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti t.j. vo výroku II. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. konanie zastavil. II. Žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 257 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).
3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu dňa 21.06.2018 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 19.152,- Eur spolu s príslušenstvom titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, ako aj nahradiť jej trovy konania. Podaním, doručeným súdu dňa 30.01.2019, vzala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť, nakoľko počas konania došlo zo strany žalovaného k úhrade pohľadávky vo výške 14.364 Eur, pričom žalobkyňa je s predmetnou sumou spokojná a netrvá na ďalšom pokračovaní v konaní. Žalobkyňa žiadala konanie zastaviť a priznať jej náhradu trov konania. Spolu s návrhom na zastavenie konania predložila žalobkyňa aj výpis z bankového účtu, z ktorého je zrejماً úhrada dlžnej sumy žalovaným. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a to ešte predtým, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, a súhlas žalovaného nie je potrebný, súd konanie s poukazom na § 145 CSP zastavil.
4. Súd prvej inštancie prezentoval názor, že sú splnené podmienky na aplikáciu § 257 CSP a nepriznanie žalobkyni náhrady trov konania, nakoľko došlo v tomto konaní k takej procesnej situácii, kedy by priznanie trov konania žalobkyni predstavovalo prílišnú tvrdosť voči žalovanému. Žalovaný už v priebehu konania avizoval, že do podania žaloby nedošlo k likvidácii predmetnej poistnej udalosti, nakoľko začal so šetrením predmetnej škody na zdraví a požiadal znaleckú organizáciu o vypracovanie znaleckého posudku a taktiež požiadal o zaslanie zdravotnej dokumentácie žalobkyňu, avšak šetrenie ukončené nebolo a preto nebolo možné ani ukončiť šetrenie uplatnenej škody a vykonať likvidáciu poistnej udalosti. S poukazom na uvedené považoval žalobu za predčasnú. Keďže šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené až dňa 25.01.2019 a k poskytnutiu plnenie žalovanou došlo dňa 29.01.2019, je nesporné, že žalovaný pristúpil okamžite k likvidácii poistnej udalosti, hoci v nižšej sume ako to požadovala žalobkyňa, ktorá aj napriek tomu s týmto súhlasila a žalobu vzala späť v celom rozsahu. Zohľadňujúc vyššie uvedené dôvody súd prvej inštancie zastával názor, že žalovaný si riadne splnil svoju povinnosť a informoval v stanovenej lehote žalobkyňu o dôvodoch neukončenia poistnej udalosti do troch mesiacov, pričom po tom, ako došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti pristúpil k plneniu. V danom prípade teda existujú

dôvody hodné osobitného zreteľa a a výnimočne okolnosti konkrétneho prípadu, a preto nepriznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania, keďže považuje za spravodlivé, aby si žalobkyňa znášala svoje náklady sama.

5. Proti tomuto uzneseniu, a to iba čo do výroku o trovách konania II. podala odvolanie žalobkyňa. Namietala, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, resp. aplikoval vlastnú úvahu na posúdenie prípadu v otázke nepriznania trov konania. Aplikácia ust. § 257 CSP uvádza, že nepriznanie trov je výnimočne možné, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Následne žalobkyňa citovala z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 2/2008 zo dňa 25.02.2009. Žalobkyňa namietala, že žalovaná si nespĺnila svoju zákonnú povinnosť, keď neprešetrila poistnú udalosť v zákonnej lehote. Nepostačuje, že v tejto lehote informoval žalobkyňu o tom, že nebol preukázaný rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, pretože ak by takýto stav nastal a nebola by podaná žaloba podľa logiky súdu, ktorou ospravedlňuje konanie žalovanej by mala žalovaná neobmedzený čas na plnenie. Samotné konštatovanie, že si žalovaná splnila svoju informačnú zákonnú povinnosť v zákonnej lehote nezakladá ospravedlniteľnosť jej konania a už vôbec nie dôvod hodný osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania. Ak by žalobkyňa nepodala žalobu na súde, žalovaná by pravdepodobne do dnešného dňa prešetrovala poistnú udalosť. Ani požiadanie znaleckej organizácie, ktorá je len obvyčajným účastníkom zmluvy medzi poisťovňou a ňou samotnou nepredstavuje splnenie zákonných podmienok na splnenie likvidáciu poistnej udalosti. Je bežnou praxou, že sa poisťovne vyhovávajú na nedodržanie zákonných termínov z dôvodu absencie posudkov od ich zmluvných partnerov, no takýto postup nie je súdmi tolerovaný. Prenášať zodpovednosť na tretiu osobu je v rozpore so zákonom aj z toho dôvodu, že žalobkyňa podala žalobu na súde. Je absurdné, aby bol žalovaný súdom v uznesení o nepriznaní trov ospravedlňovaný a vyvíňovaný zo zapríčinenia protiprávneho stavu, pretože ukončil šetrenie poistnej udalosti 7 mesiacov po podanej žalobe a až 10 mesiacov po prevzatí výzvy na zaplatenie. Zákonnú 3-mesačnú lehotu tak prekročil trojnásobne. Za uvedený stav je zodpovedný výlučne žalovaný, ale je len jeho neschopnosť zabezpečiť si znalecký posudok v zákonnej lehote na ukončenie šetrenia poistnej udalosti. Takéto protiprávne konanie nemôže byť považované za dôvod hodný osobitného zreteľa na nepriznanie trov konania. Žalobkyňa ako študentka bez príjmu, ktorej sa stala dopravná nehoda, žiadala úhradu sumy vo výške 19.152,- Eur a prijala plnenie vo výške 14.364,- Eur. Priznaním trov hoc aj v plnej výške by v žiadnom prípade nebola dotknutá a prísne zasiahnutá majetková sféra žalovanej, ktorá len za rok 2018 vykázala zisk 36.114.000,- Eur. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa sa prihliada predovšetkým na osobné majetkové pomery, ako aj na ďalšie pomery všetkých účastníkov, okolnosti podania návrhu na začatie konania a uplatňovanie práva účastníka, postoje účastníkov v konaní, ako aj zohľadnenie dopadu rozhodnutia o trovách konania ako na povinného, ako aj na oprávneného účastníka z titulu práva na náhradu trov konania. Výnimočnosť použitia tohto ustanovenia, ako aj to, v čom súd vidí, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa, musí súd náležitým spôsobom odôvodniť, čo sa v danom prípade nestalo. V tejto súvislosti poukázala žalobkyňa na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/5/2006 a sp. zn. 4MCdo/2/2008. V odôvodnení rozhodnutia, v ktorom je použité ust. § 257 CSP musí byť precízne, pričom je nevyhnutné, aby v konaní boli bezpečne preukázané všetky tvrdené skutočnosti. Všeobecné konštatovanie o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa je pre uvedené rozhodnutie o náhrade trov konania nedostačujúce a pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie v citovanom uznesení o nepriznaní trov nedostatočne a nepresvedčivo argumentoval, prečo je namieste aplikácia uvedeného ustanovenia a taktiež nepreukázal, že v danom spore ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Naopak, súd prvej inštancie sa len obmedzil na konštatovanie, že žalovaná hneď po došetrení udalosti plnila poistné plnenie. Nedostatočné odôvodnenie uznesenia vytvára stav, kedy súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesného práva, keďže vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa žalobkyni odňala možnosť riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu. Takýmto postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom konanie má tiež inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci - nesprávnu aplikáciu ust. § 257 CSP. Rozhodnutie súdu prvej inštancie o nepriznaní trov v konečnom dôsledku vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí, čo zakladá odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Záverom preto žalobkyňa žiadala, aby odvolací súd uznesenie v napadnutej časti zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo alternatívne zmenil tak, že žalovanej prizná náhradu trov konania v plnej výške.

6. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný. Má za to, že súd prvej inštancie správne konštatoval, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na aplikáciu ust. § 257 CSP a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Potom je správny aj výrok súdu prvej inštancie, že žalobkyni náhradu trov konania nepriznal.

Argumentácia žalobkyne, že priznaním trov hoc aj v plnej výške by v žiadnom prípade nebola dotknutá a prísne zasiahnutá majetková sféra žalovanej, ktorá za rok 2018 vykázala zisk 36.114.000,- Eur je nielenže absurdná, ale ako taká nemá žiadnu relevanciu a oporu v platnej právnej úprave. Žalovaný v tejto súvislosti poznamenal, že plnenia, ktoré vypláca poškodeným z povinného zmluvného poistenia sú vyplácané z peňažných prostriedkov, na ktoré sa skladajú všetky osoby, ktoré majú uzatvorené povinné zmluvné poistenie u žalovaného. Rozhodnutie o trovách konania nemôže slúžiť na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu. Nemožno priznať náhradu trov konania strane iba z dôvodu, že táto je menej solventná. Nepatričné sú aj odvolacie námietky žalobkyne, podľa názoru ktorej priznanie náhrady trov je dôvodné a to s poukázaním na výsledok sporu uvedenom v inom konaní, v ktorom žalobkyňa dokonca nebola ani len stranou sporu. Žalovaný považuje za správne rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobkyni nebol priznaný nárok na náhradu trov konania, pričom poukazuje na svoju argumentáciu, ktorú v tejto súvislosti uviedol pred súdom prvej inštancie, a teda že v prejednávanej veci sa jednalo o predčasne podanú žalobu zo strany žalobkyne. V čase podania žaloby nebolo ukončené šetrenie, resp. likvidácia predmetnej poistnej udalosti. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Okresného súdu Košice I zo dňa 10.09.2018 sp. zn. 36C/121/2016. V uvedenej veci súd na trovy konania aplikoval ust. § 257 CSP a trovy konania žalobcovi nepriznal. Zároveň poukázal aj na ďalšie rozhodnutia a to uznesenia Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/125/2018 zo dňa 10.04.2019. Žalovaný zaplatil žalobkyni uplatňovanú sumu, aj keď v nižšom rozsahu po podaní žaloby, avšak učinil tak po tom, ako ukončil šetrenie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť žalobkyni poistné plnenie. Zo strany žalovaného bolo krátené poistné plnenie z dôvodu, že žalobkyňa nebola počas jazdy pripútaná bezpečnostným pásom, čím porušila okrem povinnosti uloženej v zákone č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke aj svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 797 Občianskeho zákonníka. Žalovaný však žalobkyni v lehote 3 mesiacov stanovených v ust. § 11 ods. 6 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. informoval vysvetlením dôvodov, pre ktoré v stanovenej lehote nebol preukázaný rozsah povinností poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobkyňa ako osoba, ktorá má právo na poistné plnenie sa musí domáhať určovacou žalobou skončenia vyšetrenia poistnej udalosti, pričom uplatnenia nároku, ktoré predchádza skončeniu vyšetrenia je predčasne podaný návrh, ktorý by mal súd zamietnuť. Žalobkyňa sa však žalobou doručenou konajúcemu súdu dňa 21.06.2018 nedomáhala ukončenia šetrenia predmetnej poistnej udalosti zo strany žalovaného, ale uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni 19.152,- Eur spolu s úrokom z omeškania odo dňa 15.06.2018 do zaplatenia, ako aj trov konania. Žalovaný má za to, že zo strany žalobkyne došlo k účelovému podaniu žaloby, a to len z dôvodu prípadného obohatenia sa možným priznaním náhrady trov konania. Preto považuje žalovaný uznesenie za správne a riadne odôvodnené a žiada ho v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

7. K vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobkyne sa vyjadrila znova žalobkyňa. Uviedla, že trvá na všetkých podaniach, najmä na odvolaní i na tvrdení, že žaloba nebola podaná predčasne. Bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty na ukončenie likvidácie a poistné plnenie, čo žalovaná nesplnila. Priložené rozhodnutie sp. zn. 11C/25/2018 vychádza z odlišného skutkového stavu, ako je v prejednávanej veci, kde žalobkyňa neposkytla súčinnosť žalovanej, čo nie je tento prípad. Žalobkyňa považuje za absurdné, aby sa mohla domáhať určovacou žalobou skončenia vyšetrenia poistnej udalosti, ako dôvodí žalovaná knihou o poistných zmluvách. Podľa tejto logiky by tak mohla poisťovňa šetriť poistnú udalosť aj mesiace, roky a poškodený by sa svojich práv nemohol domôcť vôbec. Práve zákonná lehota, ktorú porušila žalovaná, jej nedodržaním stanovila presný rámec likvidácie poistnej udalosti. Žalobkyňa má za to, že súd nesprávne rozhodol o nepriznaní trov a vyjadrenie žalovanej neprinieslo ďalšie argumenty, ktoré by toto rozhodnutie potvrdili. Preto žiada vyhovieť odvolaniu.

8. Vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného bolo zaslané žalovanému na vyjadrenie. Ďalšie podanie do spisu predložené nebolo.

9. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II, ktorým súd prvej inštancie žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznal v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario a zistil, že odvolanie žalobkyne v napadnutej časti je dôvodné.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa dňa 21.06.2018 podala žalobu, ktorou sa domáhala, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť jej sumu 19.152,- Eur s prísl., titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a žiadala priznať aj trovy konania. Žalobkyňa uviedla, že bola účastníčkou dopravnej nehody zo dňa 11.12.2016 (rok a pol pred podaním žaloby) pri Obci P., pri ktorej utrpela poškodenie zdravia. Žalobkyňa predložila v konaní znalecký posudok č. 15/2018 zo dňa 09.03.2018 o sťažení spoločenského uplatnenia. Bodovo bolo ohodnotené poškodenie zdravia na 1050 bodov. Zároveň predložila aj výzvu na zaplatenia spoločenského uplatnenia zo dňa 12.03.2018 (3 mesiace pred podaním žaloby). Prílohou výzvy na zaplatenie sťaženia spoločenského uplatnenia bol aj znalecký

posudok č. 15/2018 zo dňa 09.03.2018. Dňa 28.11.2018 zobrala žalobkyňa v celom rozsahu žalobu späť a žiadala, aby konajúci súd konanie zastavil a priznal žalobkyni trovy konania v plnej výške. Konštatoval, že má za to, že návrh nemusel byť podaný, ak by žalovaná splnila svoju zákonnú povinnosť a v zákonom stanovenej 3-mesačnej lehote likvidovala poistnú udalosť. Žalobkyňa predložila výpis z účtu, z ktorého vyplýva, že dňa 29.1.2019 jej bola poukázaná na účet suma 14.364,- Eur.

11. Žalovaný vo svojom vyjadrení konštatoval, že dňa 25.1.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti a poukázal na účet právneho zástupcu žalobkyne poistné plnenie v sume 14.364,- Eur. Zároveň predložil oznámenie o poistnom plnení zo dňa 28.1.2019. Žalovaný poukazoval na predčasnosť žaloby a z toho dôvodu žiadal nepriznať žalobkyni náhradu trov konania ani úrokov z omeškania. Poukazoval na to, že osoba, ktorá má právo na poistné plnenie sa musí domáhať určovacou žalobou skončenia vyšetrenia poistnej udalosti, pričom uplatnenie nároku, ktoré predchádza skončeniu vyšetrenia je predčasne podaným návrhom, ktorý sa musí zamietnuť.

12. Súd prvej inštancie mal za to, že sú splnené podmienky na aplikáciu ust. § 257 CSP a nepriznanie žalobkyni náhrady trov konania, nakoľko došlo v konaní k takej procesnej situácii, kedy by priznanie trov žalobkyni predstavovalo prílišnú tvrdosť voči žalovanému. Žalovaný už v priebehu konania mal avizovať, že do podania žaloby nedošlo k likvidácii predmetnej poistnej udalosti, nakoľko začal so šetrením predmetnej škody na zdraví a požiadal o znaleckú organizáciu o vypracovanie znaleckého posudku, taktiež požiadal o zaslanie zdravotnej dokumentácie žalobkyňu, avšak šetrenie ukončené nebolo, a preto nebolo možné ani ukončiť šetrenie uplatnenej škody a vykonať likvidáciu poistnej udalosti. Keďže šetrenie poistnej udalosti bolo ukončené až dňa 25.01.2019 a k poskytnutiu plnenia žalovanou došlo dňa 29.01.2019, je nesporné, že žalovaný prístup okamžite v likvidácii poistnej udalosti, hoci v nižšej sume, ako to požadovala žalobkyňa, ktorá aj napriek tomu s týmto súhlasila a žalobu vzala späť v celom rozsahu. Súd prvej inštancie z toho vyvodil, že žalovaný si riadne splnil svoju povinnosť a informoval v stanovenej lehote žalobkyňu o dôvodoch neukončenia poistnej udalosti do 3 mesiacov, pričom po tom, ako došlo k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti, pristúpil k plneniu. Súd prvej inštancie považoval za spravodlivé, aby si žalobkyňa znášala svoje náklady sama.

13. S uvedeným názorom súdu prvej inštancie odvolací súd nesúhlasí. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade neboli preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako to má na mysli ust. § 257 CSP pre nepriznanie žalobkyni náhrady trov konania. Žalobkyňa riadne výzvou na zaplatenie sťaženia spoločenského uplatnenia dňa 12.3.2018 si uplatnila poistné plnenie vo vzťahu k žalovanému. Žalobu podala po uplynutí viac, ako 3 mesiacov po zaslaní výzvy. K výzve bol pripojený aj znalecký posudok, kde vyčíslila svoje nároky.

14. Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

15. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 17/2009 zo dňa 28.1.2010, z ktorého vyplýva, že judikatúra tiež konštatovala, že toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti náhrady trov konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek, bez zreteľa na základné zásady rozhodnutia o trovách konania. Aj keď sa toto rozhodnutie týka úpravy uvedenej v ust. § 150 OSP, možno konštatovať, že judikatúru je možné aplikovať aj v terajšej praxi. Bolo by nespravodlivé, aby žalobkyňa, ktorá bránila svoje porušené právo, nezískala v konaní trovy, ktoré dôvodne vynaložila. Podľa názoru odvolacieho súdu sa javí spravodlivým, aby žalobkyni bol priznaný nárok na náhradu trov konania z prísudku tak, ako to má na mysli ust. § 256 ods. 1 CSP. Odvolací súd poukazuje aj na dôvodovú správu k Civilnému sporovému poriadku, ktorá v rámci osobitnej časti vo vzťahu k ust. § 257 CSP konštatuje, že navrhovaná právna úprava ponecháva osobitné kritérium na nepriznanie náhrady trov konania podľa predošlých zásad. Keďže uplatnenie tejto konštrukcie prichádza do úvahy len výnimočne, osobitné kritérium dôvodov hodných osobitného zreteľa sa má vykladať prísne reštriktívne. Podľa názoru odvolacieho súdu dôvody hodné osobitného zreteľa tak, ako sú dané v ust. § 257 CSP je potrebné vykladať nadväzujúc na zmysel a účel tohto ustanovenia. Týmto účelom je umožniť súdu zamedziť vzhľadom na celkové okolnosti prípadu zákonným, ale prítvrdým rozhodnutiam, takým, ktoré by mohli vykazovať aj rozpor s dobrými mravmi. Mohlo by ísť o prípad, keď by priznanie nároku na náhradu trov konania zakladalo úspešnej strany sporu nezaslúžený prospech. Zároveň je dôležité posúdiť aj okolnosti, ktoré viedli stranu sporu k uplatneniu nároku na súde a jej postoj v konaní.

16. V danom prípade žalobkyňa podala žalobu viac ako po 3 mesiacoch od uplatnenia svojho nároku výzvou na zaplatenia vo vzťahu k žalovanému. Je vecou žalovaného, aby včas likvidoval poistné udalosti a najmä v prípade, ak mal predložený zo strany žalobkyne znalecký posudok. Žalobu žalobkyne teda

podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné považovať za žalobu predčasnú. Podanie určovacej žaloby na uloženej povinnosti žalovanému na vyšetrenie poistnej udalosti považuje odvolací súd za rozporné so základnými CSP princípmi zakotvenými v čl. 2 ods.1, čl. 5 a čl. 17 CSP.

17. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o trovách konania v zmysle § 389 ods.1 písm.f/ CSP zrušil a podľa ust. § 391 ods.1 vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Úlohou súdu prvej inštancie bude v zrušenom rozsahu vec opätovne rozhodnúť s tým, že sa vyporiada s odvolacími námietkami žalobkyne a zohľadní skutočnosti uvedené odvolacím súdom v tomto uznesení. Nové rozhodnutie súdu prvej inštancie riadne a náležite odôvodní v súlade s ust. § 220 ods.2 CSP tak, aby bolo presvedčivé a zodpovedalo všetkým kritériám a zásadám vyjadrenými v CSP.

19. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods.3 CSP).

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.